

Isten versei

98.

*Boldog emberek ritkán írnak verset,
ritkán imádkoznak a boldog emberek,
ritkán boldogok, akik engem követnek,
de nekem ajánlják szenvedésüket.
Boldogságuk nem e Földről való,
azt hirdetik, akit maguk sem láttak,
az Örök Fényt prédikálják
sebzett lelkeknek, sötét világnak.
Apostolaim és szentjeim
hősök voltak szomorú korokban –
áldozatukra sor kerül megint,
vigaszuk annyi: velük vagyok és voltam.
Csak az igazság ad békét és nyugalmat,
örökké élnek, kik értem meghalnak.
A boldogság a lélek egyensúlya –
rendíthetetlen, mert feltámad újra.*

102.

*Boldog vagy? Jó ezt hallanom.
Pedig semmivel sem jutalmaztalak.
Nemzedet siralmas súlya nyom,
s egyházam inog súlyos teher alatt.
De boldog vagy, miként prófétáim,
s az apostolok, kik hirdették igémet –
boldog, akit nem rettent a holnap,
s akit nehéz próbáim készen érnek.*

111.

*Az őrangyalok is hibáznak.
A szentek sem tévedhetetlenek.
A pápák lelkén is szárad gyalázat,
akadt sok pap is, ki rútul rászédett.
Teremtésem nem holmi óramű,
hol összeműködik minden fogaskerék,
nem vagyok öreg órásmester,
aki örül, hogy műve összjátéka szép.*

*Inkább az szép, hogy mindenki szabad,
Bűnös vagy büntelen, Káin, Ábel óta,
a teremtés véges, nem tökéletes,
csak bennem működik az óra.
Nem vagy próféta, vértanú, sem vátesz,
de ha igaz vagy, az szabaddá tesz.
Ha van, akkor hát ez az én kísérletem,
a sötétség és világosság harca,
ha összezuhan a világegyetem,
megjelenik Fiam szenvedő, szerető arca.*

KÖNYÖRGÉS

*Uram, ne szólíts engem túl korán,
rengeteg dolgom lenne itt,
még szinte semmit nem tehettem abból,
ami majd megítéltetik.
Ha most magadhoz hívnál,
tudd, semmit sem fejeztem be,
a könyveim mind elporladnak,
elvész a munkám lényege.
Tudom, csupán porszem vagyok,
fűszál, mely út szélén kinőtt,
legyen meg a te akaratod,
de kérlek, Uram, adj még időt!*